

Jannie Bøghs tale ved Trykkefrihedsselskabets konference

Taler

Jannie Bøgh
Folkeskolelærer

Dato

7. november 2021

Nazist

Fascist

Racist

Gidseltager

Medieluder

Det kaldte mine kolleger mig efter mine udtalelser i div. medier, om brugen af Muhammed-tegningerne i undervisningen.

Det var i kølvandet på henrettelsen af Samuel Paty d. 16 oktober sidste år.

Jeg har set frygten i øjnene.

Ikke kun min egen, men i særdeleshed andres.

Som konsekvens af andres frygt er jeg fysisk blevet skubbet til.

Jeg er blevet verbalt overfuset.

Og socialt, blev jeg ekskluderet af fællesskabet.

Ledelsen på min skole nægtede at tage stilling.

De var neutrale, var udmeldingen.

Men der blev afholdt beredskabsmøder.

Og der blev afholdt et krisemøde for alle skolens ansatte.

Det var en krisepsykolog fra Falck, der stod for mødet.

Han startede mødet med, at fortælle om, at han normalt arbejdede med akutte traumer som naturkatastrofer og krige.

Vi var i kyndige hænder, lod han os forstå.

Formen var "ordet er frit"

Så der sad vi.

76 mennesker på rad og række.

En efter en, fik vi 2 minutters taletid.

Nogle dage forinden blev min undervisning afbrudt. Min tillidsrepræsentant, som også var matematiklærer i min klasse, hev mig ud på gangen.

Her fik jeg en regulær skideballe.

Han råbte og skreg.

Han var en af de første, der fik taletid på mødet.

Her gentog han sin svada.

Han fortalte, at han spekulerede i, hvordan han kunne få skubbet mig ud til terroristerne - uden at børnene skulle være vidne til min halshugning.

Jeg brugte mine 2 minutter på at forklare, at jeg havde taget mine forholdsregler.

Jeg har hemmelig adresse og min arbejdsplads er ikke offentlig tilgængelig.

Det blev ikke hørt.

Der blev buhet fra forskellige steder i salen.

Ord som nazist og racist gik igen.

Flere brugte deres taletid på, at fortælle om, hvor bange de var. Mange kunne ikke længere sove om natten.

En udtrykte, at hun følte det som om, at hendes gidseltager gik med rank ryg på gangene.

Frygt er en magtfuld følelse.

Den kan få det grimme frem i mennesket.

I starten bildte jeg mig ind, at det ville gå over.

At chokket ville ligge sig.

Og at hverdagen ville vende tilbage.

Det skete ikke.

Hitler

Naziluder

-blev der hvasket bag min ryg.

Hvorend jeg kom og gik på skolen, blev jeg mødt af en larmende mur af tavshed.

Jeg prøvede med "Hej" og "Har du haft en god weekend" over kaffemaskinen.

Der blev ikke svaret.

Min klasse var normeret til 3 lærere og en uddannet pædagog.

Pædagogen havde sagt op.

Min teammakker følte sig traumatiseret, og ledelsen flyttede hende derfor til en anden klasse.

Klassens matematiklærer var jo også min tillidsrepræsentant, og han nægtede at være i lokale med mig.

Alene stod jeg tilbage med en specialklasse og én uuddannet vikar.

Min vikar var en rigtig sød pige.

21 år gammel og boede stadig hjemme hos mor og far.

Ved første magtanvendelse brød hun grædende sammen og blev ringet hjem.

Jeg stod for alt det faglige, alt skole/hjem-samarbejdet og samtlige konflikter med eleverne.

Det stod på i et halvt år.

På min næstsidste arbejdsdag, havde jeg en voldsom konflikt med en elev.

Jeg stod med ham ude på gangen.

Han var i fuld affekt.

Blindt raseri har intet filter.

Knytnæveslagene regnede ned over mit bryst og min hals.

Jeg forsøgte at afværge slagene og, at tale drengen ned.

Uden held.

Jeg kiggede længere ned af gangen og fik øjenkontakt med min

tillidsrepræsentant.

Han stod på afstand og iagttog os.

Mens han smilede.

Det føltes som en elastik der sprang.

Jeg knækkede.

Dagen efter meldte jeg mig syg.

Den næste uge gik med beskeder og opkald mellem ledelsen og jeg.

Jeg lod mig overtale til at møde ind en halv dag. Efterfølgende skulle jeg så have endnu et møde med min leder.

Det gik ikke.

Jeg gik i stå i min undervisning.

Jeg hakkede og stammede.

Jeg glemte børnenes navne og bad dem finde deres frokost frem - kl. 9.

Da klokken ringede ud til det store frikvarter, gik jeg op på min leders kontor.

Han havde glemt, at vi havde møde.

Han mente, at vi kunne tage en snak på gangen - i et virvar af pauseholdende elever og kolleger.

Jeg fik fremstammet, at jeg var gået i stykker. At jeg ikke kunne passe mit arbejde.

Han spurgte mig, om jeg virkelig mente, at jeg skulle have min læge med indover.

Jeg svarede ja. Og kørte hjem.

Så blev der stille.

Helt stille.

Som lærere arbejder vi under folkeskolens formålsparagraf.

I stk. 3 står der, at vi skal:

“forberede eleverne til deltagelse, medansvar, rettigheder og pligter i et samfund med frihed og folkestyre. Skolens virke skal derfor være præget af åndsfrihed, ligeværd og demokrati.”

Historie er et kompetenceudviklende fag, hvor vi stræber efter, at eleverne tilegner sig kompetencerne til at forholde sig kritisk og undrende til sin fortid, samtid og fremtid.

Hvordan skal man kunne lære sine elever at være kildekritiske overfor en kilde, vi ikke engang tør vise dem?

Om nogen, burde medierne bakke op om ytringsfriheden.

Men de tør heller ikke.

Jeg vil gerne rette en appel til Danmarks Radio.

DR Skole bryster sig af, at være public service og at være aktivt deltagende i den demokratiske dannelsesproces.

Lad dem producere et program om Muhammed-tegningerne, som lærerne kan anvende i undervisningen.

Et program, der kan ligge frit tilgængeligt for alle.

Et program, som én gang årligt bliver vist på TV, i primetime.

Jeg kunne ikke løfte byrden.

Bortset fra møder med 8 ugers interval

- hvor det stod mig klart, at ledelsen ikke var interesseret i, at jeg vendte tilbage -
har jeg ikke hørt fra nogen på skolen.

Tiden gjorde arbejdet for dem.

Jeg endte med en lægefaglig udtalelse, der raskmelder mig til alt andet arbejde.

Bare ikke lærer.

Jeg kan ikke tåle det.

Jeg risikere at udvikle invaliderende angst.

DLF, Dansk Lærerforening, har netop forhandlet min opsigelse.

Jeg får svarende til 2 måneders løn, i godtgørelse.

Jeg sidder her, inviteret som lærer.

Det er jeg ikke længere.

Men jeg er mor.

Resten af mit liv.

Det er mine børn.

Det er dine børn.

Det er vores børns fremtid, der er i spil.

Så, nej.

Jeg holder aldrig min kæft.

Tak for ordet.

Kilde

Manuskript modtaget fra taler

Kildetype

Digitalt manuskript

Tags

Politisk tale

Relateret

Frederik Vad Niensens tale ved Trykkefrihedsselskabets konference
7. november 2021

URI

<https://www.dansketaler.dk/tale/jannie-boeghs-tale-ved-trykkefrihedsselskabets-konference-2021>